

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

U Isaiji 45:7 Jahve se hvali da je on jedini bog i da nema drugog osim njega ali u isto vreme priznaje da čini zlo:

"Da bi poznali od istoka sunčanog i od zapada da nema drugog osim mene; ja sam Gospod i nema drugog, Koji pravim svetlost i stvaram mrak, gradim mir i stvaram zlo; ja Gospod činim sve to."

U Amosu 3:6 čitamo:

"Hoće li truba trubiti po gradu, a narod da ne dotrči uplašen? Hoće li biti nesreća u gradu, a Gospod da je ne učini?"

Hebrejska biblija umesto reči *nesreća* koristi reč *zlo*.

Kada hrišćani vide čoveka ubicu, kažu da je pun demona i ne mogu da shvate kako jedan normalan čovek može biti ubica. Stari Izrailjci su mogli da shvate jer su znali da je njihov bog stvorio krvnika da ubija. U Isaiji 54:16 Jahve priznaje sledeće:

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

"ja sam stvorio i krvnika da ubija."

Jahve je stvorio i bezbožnika da čini zlo kada dodje zli dan. U Pričama Solomunovim 16:4 čitamo:

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

"Gospod je stvorio sve sam za se, i bezbožnika za zli dan."

Hrišćani pripisuju sva zla sotonu i kada se neko rodi slep ili nem, gluv ili bogalj, oni kažu da je to delo sotonino. Ali Jahve se ne slaže. Kada je Mojsije rekao Jahvi da nije rečit i da pošalje nekog drugog Faraonu, evo šta mu je Jahve odgovorio:

"Ko je dao usta čoveku? Ili ko može stvoriti nemog ili gluvog ili okatog ili slepog? Zar ne ja, Gospod?" [2 Mojsijeva 4:11].

Hrvatska biblija na Internetu daje tačniju verziju jer doslovno prevodi hebrejski tekst:

"Tko je dao čovjeku usta? - reče mu Jahve. Tko ga čini nijemim i gluhim; tko li mu vid daje ili ga osljepljuje? Zar to nisam ja, Jahve!"

Moj nećak se rodio bez ruku i nogu i sada je svetski poznat jevandjelista i motivacioni govornik. U svojim ranijim godinama se pitao zašto je Bog dozvolio da se tako rodi. Smatrao je kao i drugi hrišćani da sva zla dolaze od sotone i da Bog zbog nekih nepoznatih razloga to dopušta. Ali Jahve [njegov

Bog] i Bog svih judaista i hrišćana a i muslimana pod imenom Alah, je u stvari taj koji stvara slepe, neme, gluve, bogalje, hermofrodite, i razne druge abnormalnosti i deforme. On je taj koji šalje svoj zli duh u psihopate da ubijaju. On je taj koji svojim zlim duhom vodi i pedofile i on je taj koji postavlja i uklanja careve i vodje naroda da bi činili ono što on naumi. Bilo to dobro ili zlo.

Jahve je bio taj koji je inspirisao Navuhodonosora i kojega je oslovio svojim slugom jer je rekao da će spaliti Jerusalim i odvesti Jevreje u ropstvo da bi bili kažnjeni za sve ono što su činili što je Jahve smatrao grehom. Jahve je taj koji je i Hitlera inspirisao i Staljina i sve druge zlikovce tokom istorije. On je taj koji je poslao svoj zli duh i u cara Saula. U 1. Samuilovoj 16:14-23 čitamo da Jahve poseduje i zli duh a ne samo dobri:

"A duh Gospodnji [Jahvin] otide od Saula, i uznemiravaše ga zao duh od Gospoda [Jahve]. I rekoše Saulu sluge njegove: Gle, sada te uznemiruje zli duh Božiji. Neka gospodar naš zapovedi slugama svojim koje stoje pred tobom, da potraže čoveka koji zna udarati u gusle, pa kad te napadne zli duh Božiji, neka udara rukom svojom, i odlakšaće ti. I reče Saul slugama svojim: Potražite čoveka koji zna dobro udarati u gusle, i dovedite mi ga. A jedan izmedju sluga njegovih odgovori i reče:

Evo, ja znam sina Jeseja Vitlejemca, koji ume dobro udarati u gusle, i hrabar je junak i ubojnik, i pametan je i lep, i Gospod je s njim. I Saul posla ljude k Jeseju i poruči: Pošlji mi Davida sina svog koji je kod ovaca. A Jesej uze magarca i hleba i mešinu vina i jedno jare, i posla Saulu po Davidu, sinu

svom. I David dodje k Saulu i izadje preda nj, i omile Saulu veoma, te ga postavi da mu nosi oružje. Potom posla Saul k Jeseju i poruči: Neka David ostane kod mene, jer je našao milost preda mnom. I kad bi duh Božji napao Saula, David uzevši gusle udarao bi rukom svojom, te bi Saul odahnuo i bilo bi mu bolje, jer bi zli duh otišao od njega."

Jahvin zli duh je napadao ljude a hrišćani kažu da su sotona i demoni krivi za sve. Jahve je posedovao zle i lažne duhove. Kada je hteo da prevari cara Ahava i da Ahav u toj bitki pogine tom prevarom, tražio je nekoga ko bi prevarom učinio da Ahav pogine. Pojavio se jedan duh koji je rekao da će biti lažan duh u ustima Ahavovih proroka i da će ga tako prevariti. Njegovi su mu proroci lažno proricali pobjedu. Ahav je napao svog neprijatelja i u toj bitki poginuo. Jahve je rekao lažnom duhu da ide i da će na taj način prevariti Ahava. Ovo je zapisano u 1. knjizi o Carevima, 22. poglavlju. U bibliji ima mnogo stihova iz kojih se može videti da Jahve kaže da on čini zlo i da je činio zlo. Iz drugih stihova se može videti da su Izrailjci verovali da Jahve čini zlo i da zlo dolazi od Jahve kao i dobro. Navešću samo nekoliko primera. U knjizi Isusa Navina, 23:15 Isus Navin kaže:

"A kako vam se navršilo svako dobro što vam je obrekao Gospod Bog vaš, tako će Gospod pustiti na vas sva zla, dokle vas ne istrebi s ove dobre zemlje, koju vam je dao Gospod Bog vaš."

Kada je Jovova žena videla svog muža u velikim mukama, rekla mu je da prokune svog boga. Navešću hrvatski prevod sa Interneta jer tačno prevodi sa hebrejskog dok Daničić pogrešno. U Jovu 2:9-10 su zapisane reči Jova i

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

njegove žene:

"Zar si još postojan u neporočnosti? Prokuni Boga i umri! Job joj odgovori: Brbljaš kao luđakinja! Kad od Boga primamo dobro, zar da onda i zlo ne primimo?"

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

Ovo dokazuje da je Jov verovao da i zlo dolazi od njegovog boga a ne samo dobro. U Jeremiji 42:6 Izrailjci kažu da će izvršiti sve što im Jahve kaže, bilo to dobro ili zlo:

"Bilo dobro ili zlo, poslušaćemo reč Gospoda Boga svog."

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

U Jeremiji 32:42 Jahve kaže narodu da će im učiniti dobro kao što im je učinio veliko zlo:

"Kao što sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako ću dovesti na njih sve dobro koje im obričem."

Car David je ubio Uriju da bi sakrio svoju preljubu. Jahve nije hteo da kazni Davida jer mu je bio mio i zato je odlučio da kazni nevine za njegov greh. Ubio je sina Davidovog koji se rodio i kasnije je svojim zlim duhom naveo Avesaloma, sina Davidovog, da javno siluje Davidove žene koje su bile nevine i nisu bile krive za Davidov greh. Jahve je poslao svog proroka Natana da kaže Davidu sledeće:

"Ovako veli Gospod: Evo, ja ću podignuti na te zlo iz doma tvog, i uzeću žene tvoje na tvoje oči, i daću ih bližnjemu tvom, te će spavati sa ženama tvojim na vidiku svakome. Jer ti si učinio tajno, ali ću ja ovo učiniti pred svim Izrailjem i svakom na vidiku" [2 Samuilova 12:11-12].

Ovo se kasnije i ispunilo. Jahve je kaznio Davidovo dete i njegove žene i svojim zlim duhom naveo Avesaloma da se pobuni protiv svog oca i da mu javno siluje žene da bi ceo Izrailj video da je stvarno protiv svog oca i da je želeo da ga smakne sa prestola.

Neću navoditi više stihova jer ih ima previše. Ovi pokazuju da su Izrailjci verovali da Jahve čini zlo i da zlo dolazi od njega a isto pokazuju i činjenicu da je sam Jahve svedočio da on čini zla velika. Sada ću navesti neke primere iz biblije iz kojih možemo videti da je Jahve stvarno bio pali sin Boga Svevišnjeg koji nije mario za etiku i pravdu već je radio šta je hteo i često je kažnjavao i ubijao nevine osobe radi greha drugog. Pisac delova Mojsijevih knjiga koji uvek oslovljava svog Boga imenom Jahve, ime koje Daničić zamenjuje titulom Gospod, kaže da je Jahve stvorio Adama i Evu i da su oni pali u greh. Jahvin bes se raspalio na njih i zbog njih je prokleo Zemlju i sve na njoj i sva pokolenja je podvrgao bolesti i ispaštanju i na kraju samoj smrti.

Kaznio je sve buduće žene radi navodnog greha Evinog. Kaznio je sve životinje i ako nisu ništa bile krive. Dakle u samom početku se vidi Jahvina zla priroda. Kasnije je potopom kaznio svu malu decu i sve životinje radi nasilja i greha ljudi. Spalio je Sodom i Gomoru i okolna mesta i pobio je i svu malu decu i osobe koje su bile mentalno bolesne i dakle sve koji nisu mogli biti krivi za greh i sve životinje.

Avram se pogadjao sa Jahvom jer je želeo da sačuva svog sinovca Lota koji je živeo u Sodomu. Avram je rekao Jahvi da neće biti nepravedan sudija i da neće ubiti nevine i pravedne sa grešnicima. Jahve mu je rekao da ako nadje deset pravednih ili nevinih osoba u Sodomu i okolini da će zbog njih ostaviti u životu sve ljude tog reona. Jahve je odlučio da nije mogao da nadje ni deset nevinih ili pravednih osoba u reonu tako da je spalio ceo reon ognjem. Interesantno je da Jahve nije smatrao nevinu decu pravednima već ih je sve spalio ognjem kao i najveće grešnike grada. Isus je rekao da carstvo Božije pripada maloj deci i da ako ne budemo kao mala deca da nećemo ući u carstvo Božije. Ali Jahve nije mario za malu decu niti za nevine životinje već ih je sve spalio.

Kada je Jahve odlučio da oslobodi Izrailjce iz rospstva egipatskog, namerno je otvrdnuo srce Faraonu da ne oslobodi narod da bi pokazao koliko je on silan i da bi sebe proslavio onim sto je naumio da uradi. U prvom zlu što je pustio na Egipat je učinio da sva voda i reke u Egiptu postanu krv. Ovim je prisilio sve da ili piju krv ili da žedjuju. Sve životinje i sva mala deca i svi robovi drugih naroda su bili prisiljeni ili da piju krv ili da žedjuju [2 Mojsijeva 7:14-25].

U drugom zlu Jahve je učinio da se ceo Nil napuni žaba i da te žabe napune ulice i kuće svih u Egiptu [8:1-15]. U trećem zlu je Jahve učinio da sve ljude i žene, decu i bebe, i sve životinje u Egiptu napadnu vaši. Ceo Egipat se napunio vaši [8:16-19]. U petom zlu Jahve je pobio svu stoku Egipćana 9:1-7]. U šestom zlu Jahve je učinio da na svim ljudima, ženama, deci, čak i svim onima koji nisu znali šta je dobro a šta li zlo, izbiju čirevi i kraste pune gnoja [9:8-12]. U desetom zlu Jahve je pobio sve prvence u Egiptu. U 2. Mojsijevoj 12:29 čitamo:

"A oko ponoći pobi Gospod [Jahve] sve prvence u zemlji misirskoj od prvenca Faraonovog koji htjede sedeti na prestolu njegovom do prvenca sužnja u tamnici, i šta god beše prvenac od stoke."

Nije bilo dovoljno pobiti samo prvenca Faraonovog i prvence njegovih ministara koji su bili odgovorni za politiku Egipta, već je Jahve pobio i sve prvence životinja i čak i prvence drugih naroda koji su isto bili robovi. Ubio je i prvence robova koji su bili sužnji u tamnici. Ovi su ljudi isto bili robovi kao i Izrailjci i nisu imali nikakvog udela u Faraonovom grehu, ali Jahve to nije mario već ih je sve jednako kaznio. Nije čudo što je sam Mojsije priznao da je Jahve učinio zlo u Egiptu. U 5. Mojsijevoj 6:22 Mojsije kaže:

"I učini Gospod znake i čudesu velika i ZLA u Misiru..."

Od samog početka Jahve je otvrdnuo srce Faraonovo da ne oslobodi robove Izrailja da bi upropastio Egipat i da bi naneo zlo žiteljima i pokazao svoju silu i moć i stekao veliko i veličanstveno ime. U 2. Mojsijevoj 10:1 čitamo da je sam Jahve otvrdnuo srce Faraonovo:

"A Gospod reče Mojsiju: Idi k Faraonu, jer sam ja učinio da otvrdne srce njegovo i srce sluga njegovih, da učinim ove znake svoje medju njima."

Katolici, Pravoslavci i Protestanti osudjuju Faraona što nije oslobodio robove i ako sam Jahve kaže da je on bio taj koji je učinio da srce Faraona otvrdne i da ih ne pusti dok ga ne upropasti. Posle devet zala koje je Jahve učinio, Faraon nije pustio narod zato što ga je Jahve otvrdooglavo. U 2. Mojsijevoj 11:10 čitamo:

"I Mojsije i Aron učiniše sva ova čudesa pred Faraonom, a Gospod učini te otvrdnu srce Faraonu, i ne pusti sinove Izrailjeve iz zemlje svoje."

U samom početku se Jahve poslužio lažju i rekao je Mojsiju da slaže Faraona i da traži da ih pusti samo na tri dana da bi u pustinji prineli žrtve Jahvi. Jahve je znao da nije imao nameru da vrati narod posle tri dana ali nije imao problem da se posluži lažju kao što nije imao ni problem da lažju prevari cara Ahava i da ga na taj način ubije. Takodje je rekao Izrailjcima da traže od Egipćana posudje i druge stvari u zajam, znajući da nemaju nameru da vrate. Drugim rečima, Jahve im je rekao da krađu i da time upropaste Egipćane. Zato što je Jahve sačuvao prvence Izrailja u životu, zapovedio je da mu u budućim naraštajima prinose prvence na žrtvu - od ljudi i stoke.

U 2. Mojsijevoj 13:2 Jahve je rekao Mojsiju sledeće:

"Posveti mi svakog prvenca, šta god otvara matericu u sinova Izrailjevih, i od ljudi i od stoke; jer je moje."

U 4. Mojsijevoj 3:13 Jahve kaže:

"Jer je moj svaki prvenac; od onog dana kada pobih sve prvence u zemlji misirskoj, posvetih sebi svakog prvenca u Izrailju od čoveka do živinčeta; moji će biti; ja sam Gospod."

Da je Jahve zahtevao da Izrailjci prinose svoje prvence kao ognjenu žrtvu od ljudi i stoke, se jasno vidi iz 2. Mojsijeve 22:28-29:

"Od letine svoje i od žitkih stvari svojih nemoj se zatezati da prineseš prvine; prvenca između sinova svojih meni da daš. Tako čini s volom svojim i s ovcom i s kozom; sedam dana neka bude s majkom svojom, a osmog dana da ga daš meni."

U 3. Mojsijevoj 22:27 saznajemo šta znači dati osmog dana Jahvi:

"Tele i jagnje i jare kad se omladi, neka bude sedam dana kod majke svoje, pa od osmog dana i posle biće ugodno za žrtvu ognjenu Gospodu."

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

Žrtva ognjena je bila potpuno spaljena Jahvi i to mu je bio najugodniji miris i najdraža zrtva i prinos od svega što mu je ikada bilo prineto. Daničić je izostavio veznik "i" u svom prevodu dok hrvatska biblija na Internetu tačnije prevodi hebrejski tekst što se može videti iz ovog navoda:

"Ne oklijevaj s prinosima od svoga obilja s gumna i od svoga mladog vina! Meni daj prvorođenca od svojih sinova. Isto učini sa svojim govedima i sitnom stokom: sedam dana neka ostane sa svojom majkom, a osmoga dana da si ga meni dao!"

Dakle Jahve je zapovedio da Izrailjci učine sa svojim prvencem sinom isto ono što i sa prvencima svoje stoke. Naime, da ih prinesu Jahvi kao ognjenu žrtvu. Da je Jahve stvarno dao ovu zlu zapovest što se tiče prvenaca, i da sam priznaje da to nije dobro, možemo videti iz Jezekilja 20:25-26:

"Zato im i ja dadoh uredbe ne dobre i zakone kroz koje neće živeti. I oskvrnih ih darovima njihovim što propuštahu kroz oganj sve što otvori matericu, da ih potrem, da poznadu da sam ja Gospod."

Evo i prevoda hrvatske biblije sa Interneta:

"i zato im dadoh uredbe koje ne bijahu dobre, zakone koji usmrćuju: da se oskvrnjuju svojim prinosima, provodeći kroz oganj svoju prvorođenčad. Htjedoh tako da ih zastrašim, neka znaju da sam ja Jahve."

Da Izrailjci nisu imali problem prinositi ljudsku žrtvu Jahvi na dar jasno dokazuje sudija Jeftaj koji se u Jevrejima poslanici pominje kao heroj vere. On je obećao Jahvi ljudsku žrtvu ako mu da pobjedu nad Amoncima. U knjizi o Sudijama 11:30-31 čitamo šta je Jeftaj obećao Jahvi:

"I zavetova Jeftaj zavet Gospodu i reče: Ako mi daš sinove Amonove u ruke, Šta god izidje na vrata iz kuće moje na susret meni, kad se vratim zdrav od sinova Amonovih, biće Gospodnje, i prineću na žrtvu paljenicu."

Kada se vratio iz boja kao pobednik u susret mu je izašla njegova jedina kći. U stihovima 34-39 čitamo:

"A kad se vraćaše Jeftaj kući svojoj u Mispu, gle, kći njegova izidje mu na susret s bubnjevima i sviralama; ona mu beše jedinica, i osim nje ne imaše ni sina ni kćeri. Pa kad je ugleda, razdre haljine svoje i reče: Ah kćeri moja! Vele li me obori! Ti si od onih što me cvele; jer sam otvorio usta svoja ka Gospodu i ne mogu poreći. A ona mu reče: Oče moj, kad si otvorio usta svoja ka Gospodu, učini mi, kako je izašlo iz usta tvojih, kad te je Gospod osvetio od neprijatelja tvojih, sinova Amonovih. Još reče ocu svom: Učini mi ovo: ostavi me do dva meseca da otidem da se popnem na gore da oplačem svoje devojaštvo s drugama svojim. A on joj reče: Idi. I pusti je na dva

meseca, i ona otide s drugama svojim i oplakiva devojaštvo svoje po gorama. A kad prodjoše dva meseca, vrati se k ocu svom; i on svrši na njoj zavet svoj koji beše zavetovao."

Zašto Jahve nije intervenisao i rekao Jeftaju da ne spali svoju kćer na žrtvu? Zašto žitelji Mipe nisu protestovali protiv ove grozote? Zašto Jeftaj nije porekao svoj zavet Jahvi? Odgovor dobijamo iz 3. Mojsijeve 27:28-29. Prevod je hrvatske biblije sa Interneta jer je jasniji i doslovniji nego prevod Daničića:

□

"Ali ništa od 'herema', od onog što je Jahvi izručeno, bio to čovjek ili živinče ili njegovo baštinjeno zemljište, ništa što je tko Jahvi zavjetom posvetio, ne može se niti prodati niti otkupiti. Svaka zavjetom posvećena stvar najveća je Jahvina svetinja. Nijedno ljudsko biće koje bude 'heremom' - prokletstvom - udareno ne smije se otkupljivati: mora se smaknuti."

Herem je hebrejska reč koja se odnosi na nešto što je totalno posvećeno Jahvi i što se mora pogubiti ili spaliti kao ognjena žrtva. Ne može se poreći ili otkupiti ili zameniti. Čak i kada je ljudska žrtva u pitanju ne može se zamenti. To je činjenica koju biblijski skolastisti znaju i jasno kažu u svojim leksikonima i komentarima. Sada želim reći nešto o pravoslavlju medivalne Srbije po pitanju ljudske žrtve. Srbi su već u desetom veku prihvatili hrišćanstvo. Prvo katoličanstvo a kasnije pravoslavlje. Neki gospadari srpskih teritorija su bili katolici dok neki pravoslavci. Svi su pak zastupali hrišćanstvo i sam Obilić je rekao da će sledećeg dana na Kosovu poginuti za "rišćansku vjeru."

Mnogi pravoslavci nemaju pojma da je tadašnje pravoslavlje bilo puno paganstva i paganskih rituala zbog kojih se danas možemo samo stideti i groziti. U vreme kada je Lazar živeo i kralj Vukašin i dakle kada je pravoslavlje već u veliko bilo osnovano i organizovano od strane Rastka, srpskog najvećeg svetitelja, Srbi su verovali u prinos ljudskih žrtava demonkama da bi ublažili njihov bes. Oni su verovali u vile koje su bile demonke i od kojih su neke bile smatrane majkama srpskih narodnih junaka. Iz narodne junačke pesme Zidanje Skadra jasno se vidi da su Vukašin Mrnjavčević i njegov brat Jovan Uglješa i naravno Srbi tog vremena verovali u vile i da je ta vila tražila ljudske žrtve da bi kralj mogao da sagradi grad.

Skadar je bio na reci Bojani u Albaniji, teritoriji koju su Srbi tog vremena osvojili i nasilno aneksirali. Ta narodna pesma nam kaže da su Mrnjavčevići počeli da zidaju grad Skadar i da je vila preko noći oborila sve što je Rade sa svojim majstorima preko dana uradio. Za tri godine nisu mogli ni temelj gradu postaviti jer je vila preko noći sve rušila.

Konačno je vila rekla kralju Vukašinu da se ne muči i da ne troši uzalud blaga jer mu ona neće dozvoliti da sagradi grad bez ljudske žrtve. Rekla mu je da traži sestru i brata po imenu Stoja i Stojan i da ih žive ugradi u temelj grada. Vukašin je dozvao svog slugu Desimira i dao mu je blaga i poslao ga je po svetu da nadje brata i sestru koje će ili kupiti ili silom oteti i dovesti Skadru na Bojani. Sluga Desimir je otišao ali nije mogao naći dva imena koja je vila htela.

Onda je vila rekla Vukašinu da je spremna na kompromis i da će prihvatiti ženu od jednog od tri brata koja će im sledećeg dana doneti ručak na Bojani. Trojica su se skupila i učinili su tvrdi veru da ništa ne kažu svojim suprugama već da ostave na slučajnost. Ipak su Vukašin i Uglješa pogazili zavet i rekli su svojim ljubama da se ne šale da dodju na Bojanu jer će ih žive u temelj sazidati.

Gojko pak nije pogazio veru i nije ništa rekao svojoj ljubi. Red je bio na kraljicu, Vukašinovu ženu, da sutradan odnese majstorima ručak. Ona je otišla kod svoje jetrve, Uglješeve ljube, i rekla joj je da ne može nositi majstorima ručak jer je zbolela glava. Jetrva joj je odgovorila da i nju boli ruka i da je ne može zameniti. Poslala je kod mlade Gojkovice. Gojkovica je

rekla da joj je veš neoprani i mali sin neokupan. Kraljica joj je rekla da će ona okupati sina a Uglješova ljuba oprati veš.

Neznajući šta je čeka, mlada Gojkovica je odnela majstorima ručak. Kada je ugledao muž Gojko zaplakao se a ljuba ga je pitala što plače. On je odgovorio da mu je zlatna jabuka pala u Bojanu. Ona je odgovorila da ne plače jer će još bolju jabuku saliti. Gojku je tada bilo još teže i više nije bacio pogled na svoju ženu. Deveri su je uhvatili i dali zapovest majstorima da je uzidaju u temelj grada. Ona je mislila da je šala. Majstori su je uzidali do kolena i ona se još uvek smejala jer je mislila da je sigurno šala.

Kada su je obzidali do pojasa onda je jadna videla šta je snašlo. Molila je devere ali joj to nije pomoglo. Molila je svoga muža da ide kod njene majke koja bi mu dala blaga za koje bi mogao da kupi roba ili robinju i da njih ugrade u temelj grada. Gojko joj nije pomogao. Onda je molila Rada neimara da ostavi prozore na dojkama da bi mogla nadojiti malog sina kada ga joj donesu. Rade je to za bratstvo primio i ostavio joj je prozore na dojkama.

Tada ga je zamolila da joj ostavi prozore i na očima da bi mogla videti kada joj dovode malog sina. Rade je i to za bratstvo primio i učinio je ono što ga je molila. Pesma kaže da su malog Jovu donosili i da ga je dojila nedelju dana. Posle toga je izgubila glas ali je mleko teklo za sve žene koje nemaju mleka da doje svoju decu. Ova narodna pesma koja je napisana od strane pravoslavaca i koja je priznata od strane pravoslavlja, jasno pokazuje da su Srbi u medivialnoj Srbiji bili paganci i da su kao hrišćani i pravoslavci prinosili ljudska bića na žrtvu vilama i demonkama. U filmu Boj na Kosovu, Milan Žutić koji glumi kneza Lazara je rekao da glava Miloša Obilića nije bila za

ukopavanje već za uzidjivanje u temelj.

Ovo pokazuje da je direktor filma znao da su se za vreme Hrebeljanovića i Mrnjavčevića ljudska bića ugradjivala u temelje. Kakvo je to bilo pravoslavlje i za koju veru je Obilić dao svoj život? Pravoslavna vera medivialne Srbije je bila paganska vera a ne vera koju je Isus osnovao. Dan danas je pravoslavlje, kao i katoličanstvo, puno paganskih rituala i običaja ali o tome se ovde ne može pisati jer je to posebna tema koja je dosta kompleksna.

Jahve je posedovao čudan karakter i često je bio spreman da kazni nevine, čak i one koji su mu bili verni i odani. Biblija pokazuje da su Isus Navin i Halev bili Jahvini ljudi i sluge i da je Isus Navin kasnije postao naslednik Mojsijev i vodja Izrailja. Bez obzira na sve to, Jahve je bio spreman da ubije Isusa Navina i Haleva i sve druge Izrailjce i njihovu malu decu.

Dok je Mojsije bio na Sinaju sa Jahvom, Aron po zahtevu naroda, je slio zlatno tele kojeg su proglasili svojim bogom i objavili su praznik u čast Jahve. Jahve se razgnevio i rekao je Mojsiju da želi da ubije sve njih i da od njega stvori nov narod i novu naciju. Ova činjenica je zapisana u 2.

Mojsijevoj 32:10:

"I sada pusti me, da se raspali gnev moj na njih i da ih istrebim; ali od tebe ću učiniti narod velik."

Mojsije je uspeo da smiri Jahvu i da ublaži njegovu jarost i bes tako da ih nije sve pobio [stih 14]. Kasnije je Jahve zaboravio celu epizodu i njegovu bivšu nameru da ih sve "zatre," kako je on to sam rekao, i kada su se uhode vratile iz hananske zemlje koje je Mojsije poslao i uplašili narod kada su im rekli da neće moći da osvoje zemlju jer ima u njoj i divova i da je narod jak i silan, Jahve je opet hteo da pobije sve, Isusa i Haleva isto, i da od Mojsija podigne sebi nov narod i naciju. U 4. Mojsijevoj 14:11-12 Jahve je rekao Mojsiju sledeće:

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

"Dokle će me vredjati taj narod? Kad li će mi verovati posle tolikih znaka što sam učinio medju njima? Udariću ga pomorom, i rasuću ga; a od tebe ću učiniti narod velik i jači od ovog."

Jahve je opet bio spreman da pobije sve, čak i bebe i malu decu i sve invalide i sve one koji su bili umno bolesni i dakle neodgovorni za greh i sve one koji nisu se pobunili protiv Jahve i samog Isusa i Haleva, pošto njegov novi narod bi bio od Mojsija.

Ali i ovog puta je Mojsije kao čovek humanog srca uspeo da ublaži bes Judeo-Hrišćanskog Boga tako da ih nije sve istrebio ali je rekao da neće više ići sa narodom jer se može razbesneti i u besu ih sve pobiti. Zato je rekao da će jedan od njegovih andjela ići sa njima. Jahve nije imao pouzdanja u sebe i ispada da iz daljine je lakše podnosio ono što mu je smetalo.

Iz sledećeg incidenta opet možemo videti da je Jahve bio spreman da kazni i one koji nisu bili krivi za greh drugog. Kada su se Korej, Datan i Aviron pobunili protiv Aronove monopolije, nije samo njih žive progutala zemlja već je Jahve učinio da zemlja žive proguta i njih i njihove žene i svu decu, stoku i čak i šatore i sve što su posedovali [4. Mojsijeva 16:27-33].

Jahvina zla priroda se vidi i iz činjenice da je zapovedio Mojsiju i kasnije Isusu Navinu da potamani i sasvim istrebi sedam nacija u Hananu. Ovi su narodi takodje bili semiti i dakle rodjaci Izrailjcima. Jahve je naredio da sve u gradu Jerihonu bude pod "heremom," to jest, da sve živo u gradu bude ubijeno kao najdraža i najugodnija ognjena žrtva Jahvi. Sve u gradu je bilo posvećeno Jahvi za žrtvu.

Ne samo stoka već i svi ljudi, žene, deca, invalidi i umno bolesne osobe. Nije samo ovaj grad bio posvećen Jahvi kao ognjena žrtva, već je on bio prvina od svih ostalih. Ovaj genocid učinjen ovim narodima se nije ponovio u istoriji čovečanstva i dogodio se po zapovesti Judeo-Hrišćanskog Boga koji je bio psihopata i koji se često hvalio da je njegov mač opijen krvlju. Pošto je sve u Jerihonu od stvari bilo posvećeno Jahvi, niko nije smeo uzeti ništa. Ipak se našao čovek po imenu Ahan koji je video jedan vavilonski plašt koji je uzeo i nešto zlata i srebra i zakopao u svom šatoru. Zbog ovog incidenta Jahve se razgnevio na ceo narod i optužio je sav narod za greh. Trideset i šest ratnika

je poginulo zato što ih Jahve nije hteo braniti zbog Ahanovog greha. U knjizi Isusa Navina 7:10-12 čitamo:

"Zgrešio je Izrailj, i prestupio zavet moj koji sam im zapovedio: jer uzeše od prokletih stvari, i ukradoše, i zatajiše, i metnuše medju svoje stvari. Zato neće moći sinovi Izrailjevi stajati pred neprijateljima svojim; pleća će obraćati pred neprijateljima svojim, jer su pod prokletstvom; neću više biti s vama, ako ne istrebite izmedju sebe prokletinju."

Naravno ova optužba je bila lažna jer narod nije ništa uzeo već samo jedan čovek ali Jahve nije imao problem da optuži i nevin narod zbog tudjeg greha. Na kraju nisu kamenovali samo njega i spalili ognjem za svoj greh, već su spalili i njegovu ženu i decu, stoku i sve što je bilo njegovo:

"Tada Isus i sav Izrailj uzeše Ahana sina Zarinog, i srebro i plašt i šipku zlata, i sinove njegove i kćeri njegove, i volove njegove i magarce njegove, i ovce njegove, i šator i sve što beše njegovo, i izvedoše u dolinu Ahor. I reče Isus: Što si nas smeo? Gospod da te smete danas! I zasu ga kamenjem sav Izrailj, i spališe sve ognjem zasuvši kamenjem. Po tom nabacaše na nj veliku gomilu kamenja, koja stoji i danas. I Gospod se povrati od žestine gneva svog. Otuda se prozva ono mesto dolina Ahor do danas" [stihovi 24-26].

Tek kada je spalio i Ahanovu ženu, decu i stoku povratio se Jahve od svog gneva i besa. Nije čudo što je bio tako besan i što se bes često raspalio kao oganj jer je sam svedočio da je kao lav, ris, i medvedica čiju mečad je neko ukrao od nje i da kao i oni je bio spreman i da im srca rastrgne i kosti oglodje kao lav. Knjiga proroka Osije 13:7-8 kaže:

"Zato ću im biti kao lav, kao ris vrebaću ih na putu. Srešću ih kao medvedica kojoj uzmu medvediće, i rastrgaću im sve srce njihovo i izješću ih onde kao lav."

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

Koliko je bila Jahvina zla priroda i koliko je mogao da muči i ubija ljude, žene i decu se vidi i iz činjenice da kada su Filisteji pobedili vojsku Izrailja i uzeli im Kovčeg Zaveta šta je sve bio spreman da učini nevinim osobama. Ratnici su odneli Kovčeg Zaveta u Azot [Aždod]. Jahve je pobesneo od ljutine i udario je sve gradjane čirevima. Daničić kaže šuljevima. Dajem prevod hrvatske biblije na Internetu:

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11

"Tada ruka Jahvina teško pritisnu žitelje Ašdoda i natjera ih u silan strah: udari ih čirevima, Ašdod i njegovo područje" [1 Samuilova 5:6].

Aždočani su poslali Kovčeg Zaveta u Gat. Jahve je udario i žitelje Gata čirevima - od najmanjeg do najvećeg:

"Ali kad su ga prenijeli, ruka se Jahvina spusti na grad i nastala silna strava: udari građane, od najmanjega do najvećega, tako da im se pojaviše čirevi" [9. stih].

Iz Gata su poslali Kovčeg Zaveta u Ekron ali Ekronjani nisu ga hteli primiti jer su se plašili Jahve i njegove kazne. Savetovali su svoje knezove da vrate Kovčeg Zaveta Izrailjcima. Jahve je pobio mnoge u Ekronu. One koji su ostali živi udario ih je čirevima i mučio ih je sedam meseci. Narod je jaukao i plakao od bolova i plač se dizao do neba:

"Zato sazvaše i okupiše sve knezove filistejske i rekoše: Pošaljite natrag Kovčeg Boga Izraelova, neka se vrati na svoje mjesto da ne pomori mene i moj narod! Jer vladaše smrtna strava u svemu gradu, toliko ondje bijaše pritisnula ruka Božja.

Ljudi koji nisu pomrli bili su udareni čirevima i bolni se vapaj grada dizao do neba" [stihovi 11-12].

Kada je Kovčeg Zaveta konačno stigao u Vet Semeš, i dakle nazad kod Izrailjaca, neki ljudi su pogledali u kovčeg. Jahvin bes se zapalio kao oganj i pobio je njih i uz njih još 50,070 osoba koje nisu bile ni malo krive za ono što su neki uradili. 1. Samuilova 6:19 kaže:

"Ali pobi Gospod neke izmedju Vet-Semešana koji zagledaše u kovčeg Gospodnji, i pobi iz naroda pedeset hiljada i sedamdeset ljudi. I plaka narod što ga Gospod udari velikom pogibljju."

Mogao je nevin narod da plače koliko je želeo ali njihov plač nije stigao do ušiju Judeo-Hrišćanskog Boga jer nije mario za patnju nevinih već ih je kaznio kao one koje je smatrao krivim. Jednom prilikom kada je Kovčeg Zaveta bio prebačen na drugo mesto i kada su kola naišla na strmi deo puta i kovčeg se nagnuo da padne sa kola, jedan čovek po imenu Uza je uhvatio kovčeg da nebi pao. Jahve se razbesneo i ubio ga je zato što je dodirnuo kovčeg [2. Samuilova 6:1-7]. Sam David je smatrao da je to bila nepravda [stih 8].

Za vreme vladavine cara Davida, Jahve je pustio veliku glad koja je trajala tri godine. Kada je David pitao Jahvu zbog čega je glad, Jahve mu je rekao da je to zato što je car Saul pre više godina ubio mnoge Gavaonjane. Tada je David pitao Gavaonjane koji su preživeli šta bi želeli da uradi za njih da bi glad prestala. Oni su rekli da im da sedam potomaka Saulovih koje će obesiti pred Jahvom. David im je dao dva Saulova sina i pet unuka. Obesili su ih pred Jahvom i njihova tela su ostavljena da vise nekoliko meseci. Kasnije je David poslao neke da ih skinu sa vešala i njih i Saulove i Jonatanove kosti su sahranili u Venijaminovoj teritoriji. Tek tada se Jahvin bes smirio i glad je prestala. Dokaz se nalazi u 2. Samuilovoj 21. poglavlju.

U 2. Samuilovoj 24:1 nam je rečeno da je Jahve podstakao Davida da prebroji stanovništvo. Kada je David to uradio Jahve se razgnevio na Davida i poslao mu svog proroka Natana da izabere izmedju tri zla: ili sedam godina gladi, ili tri meseca poraza u ratu, ili tri dana pomora u narodu. David je izabrao treću opciju. Jahve je onda poslao svog andjela smrti koji je ubio 70,000 nevinih Izrailjaca radi Davidovog "greha." A kako se moglo to smatrati grehom kada nam je u prvom stihu rečeno:

"A Gospod se opet razgnevi na Izrailja, i nadraži Davida na njih govoreći: Hajde izbroj Izrailja i Judu."

On ga je podstakao da izbroji narod a posle je ubio toliko nevinih ljudi. Ništa to nije bilo novo jer smo već ranije videli da je Jahve otvrdnuo srce Faraonovo da ne pusti narod da bi učinio velika zla u zemlji i na kraju ubio sve prvence ljudi i stoke, čak i prvenca sužnja u tamnici. Koliko je zla bila Jahvina priroda se vidi iz činjenice da je zapovedio Isusu Navinu da posle dobijene bitke iseče žile na nogama svim konjima:

"A Gospod reče Isusu: Ne boj ih se; jer sutra u ovo doba ja ću učiniti te će svi biti pobijeni pred Izrailjem; konjima njihovim ispresecaj žile, i kola njihova popali ognjem. I izadje Isus i sva vojska s njim na njih na vodu Merom iznenada, i udariše na njih. I Gospod ih dade u ruke Izrailju, te ih razbiše i teraše ih do Sidona velikog i do vode Misrefota i do polja Misper na istok; i tako ih pobiše da ne ostaviše nijednog živog. I učini im Isus kako mu beše zapovedio Gospod: konjima njihovim ispreseca žile, i kola njihova popali ognjem" [Knjiga Isusa Navina 11:6-9].

Šta su konji bili krivi da zasluže takav surov tretman? U Jezekilju 9:4-8 vidimo još jednu surovost Jahvinu:

"Prođi gradom Jeruzalemom i znakom 'tau' obilježi čela sviju koji tuguju i plaču zbog gnusoba što se u njemu čine! A drugima reče na moje uši: Pođite za njim gradom i ubijajte bez milosrđa. Oči vaše neka se ne sažale i nemajte smilovanja. Pobijte starce, mladiće, djevojke, djecu i žene; istrijebite ih sve do posljednjega. Ali na kome bude znak 'tau', njega ne dirajte. Počnite od mogega Svetišta! I oni počеше od starješina koji stajahu pred Domom. I reče im: Oskvrnite Dom moj i napunite mu predvorje truplima! Krenite! I oni iziđoše te zaredaše ubijati gradom. Dok su oni klali, ja ostadoh, bacih se ničice i zavapih: Jao, Jahve Gospode! Zar ćeš zaista uništiti sve što preostade od Izraela da iskališ svoj gnjev nad Jeruzalemom?"[Hravatska biblija na Internetu].

Jahvina Zla Priroda Deo 1

Written by Administrator

Monday, 18 August 2014 07:48 - Last Updated Tuesday, 30 January 2018 07:11
